

Motion till riksdagen

1989/90:Jo728

av Siw Persson (fp)

Svenska våtmarker av internationell betydelse

Stor uppmärksamhet har under senare år riktats mot olika typer av våtmarker. Ökade kunskaper om dessa naturmiljöer har medfört att deras stora värde från ekonomisk, kulturell, vetenskaplig och rekreativ synpunkt erkänts. Trots detta finns fortfarande behov av särskilda skyddsåtgärder. Hoten mot våtmarkerna är inte enbart en fråga för en enskild nation utan en i högsta grad internationell företeelse.

Ett internationellt samarbete för att skydda olika former av våtmarker startade i och med tillkomsten av våtmarkskonventionen (Convention on Wetlands) i Ramsar i Iran år 1971. Den svenska regeringen beslutade den 28 juni 1974 att underteckna konventionen och den 5 december samma år ratificerades den utan förbehåll. Konventionens förteckning över internationellt viktiga våtmarker (CW-listan) upptog för Sveriges vidkommande 20 objekt om totalt ca 2 700 km².

Med våtmarker avses vissa i konventionen angivna vattenmiljöer, vilket bl.a. innefattar grunda havsområden, vilkas djup vid lågvatten inte överstiger sex meter och angränsande strand- och kustområden. Våtmarkernas betydelse för fåglar som ekologiskt är beroende av våtmarker framhålls särskilt, men även andra botaniska, zoologiska, limnologiska, hydrologiska eller ekologiska värden skall beaktas.

Genom att ansluta sig till konventionen förbinder sig varje fördragsslutande part att generellt främja bevarandet av våtmarker. Detta innebär att våtmarkerna bör ägnas stor uppmärksamhet vid såväl all planläggning som naturresursutnyttjande.

CW-listan upptar tre skånska områden: Falsterbo-Fotevikenområdet, Klingavälsån-Krankesjöområdet samt Helgeåns vattensystem kring Araslövssjön-Hammarsjön-Egeside. Ökade resurser om ekologiska samband och biologiska värden har påvisat ytterligare några områden som särskilt bör uppmärksammas, nämligen den inre delen av Skälderviken samt stora delar av Lundåkrabukten. Båda områdena utgörs av grunda havsområden med angränsande strandängsområden, vilka till stor del ännu utgörs av betande havssträndängar omväxlande med andra typer av ängsmarker. Den välhävda havssträndängen tillhör idag en av vårt lands sällsynta naturtyper. Fågellivet är rikt med häckande arter som bl.a. strandskata, skärbläcka, strandpipare, toftsvipa, brushane, kärrensäppa, kentsk tärna och småtärna. Flera av dessa tillhör de hotade arterna i vårt land.

Lundåkrabukten är av internationell betydelse som rast- och övervint-

ringslokal för sångsvan, knölsvan och knipa. När det gäller rastande och flyttande fåglar är bukten känd för att hysa stora mängder myrspovar under våren. På standängarna växer även åtskilliga växtarter som kan betraktas som sällsynta eller utrotningshotade.

I samband med försöksverksamhet med fysisk planering av kust- och havsområden, som initierats av havsresursdelegationen, har konstaterats att grundområdena i Lundåkrabukten bör betraktas som speciellt värdefulla i Öresund, då stora delar av denna våtmarkstyp redan biologiskt försvunnit genom att den tagits i anspråk för utfyllnader. De vidsträckta grundområdena tjänar som uppväxt- och födosöksplatser för flatfisk, lek och uppväxt av horngädda samt uppväxt av ung torsk. Basen för den stora fiskproduktionen, liksom förutsättningarna för det rika fågellivet, utgörs av tillgången på bottenlevande smådjur. Grundområdena får dock inte betraktas som isolerade enheter, utan det är i kombination med lämpliga övervintringsplatser på djupare vatten som en fungerande och produktiv livsmiljö erhålles.

Med hänsyn till såväl biologiska värden som den ekologiska funktion som inre delen av Skälderviken och stora delar av Lundåkrabukten uppvisar är det angeläget att de områden som avgränsats på bifogade karta förs upp på den svenska listan över våtmarker av internationell betydelse (CW-listan).

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

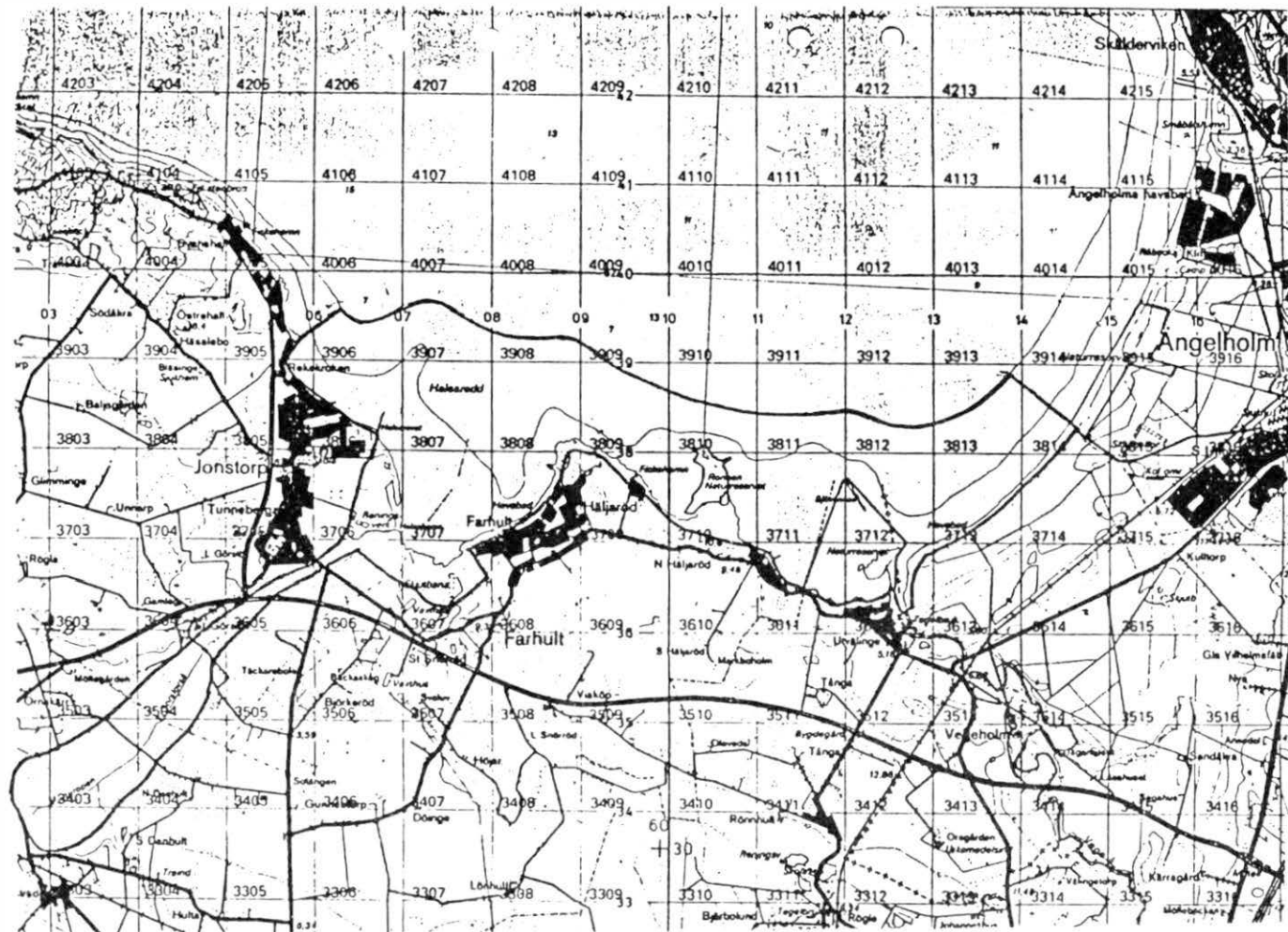
att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om tillägg till den svenska CW-listan till skydd för våtmarker i inre delen av Skälderviken och Lundåkrabukten.

Stockholm den 19 januari 1990

Siw Persson (fp)

Mot. 1989/90

Jo728

Mat. 1989/90
 Jo728
 Bilaga

